

Posudek oponenta rigorózní práce

Uchazeč: **Mgr. Adam Čičmanec**
Název práce: **Nástroje přípravy jednání v civilním soudním řízení sporném**
Specializace: **Občanské právo procesní**
Oponent: **JUDr. Bohumil Dvořák, Ph.D., LL.M.**
Pracoviště: **Právnická fakulta Karlovy univerzity, katedra občanského práva**

Na základě rozhodnutí předsedy komise podávám tento

oponentský posudek

výše označené práce Mgr. Adama Čičmance.

I. Obecně

Autor předložil rigorózní práci o celkem 117 stranách, nepočítaje v to seznam zkratk, použitých zdrojů a české a anglické shrnutí.

Obsah práce je členěn do celkem šesti kapitol věnovaných jednak vymezení a cílům přípravy jednání (kapitola 1), dále genezi právní úpravy tohoto institutu na našem území (kapitola 2), nástrojům přípravy jednání (kapitola 3), „Principům mezinárodního civilního procesu“ (kapitola 4), úpravou přípravy jednání v SRN (kapitola 5) a konečně úvahami de lege ferenda (kapitola 6). Výběr tématu a cíle práce zdůvodňuje autor v (nečíslovaném) úvodu rigorózní práce (s. 1-3). Výsledky práce jsou pak shrnuty v (rovněž nečíslovaném) závěru (s. 115-117).

Seznam použité literatury a internetových zdrojů čítá asi pět desítek položek; v naprosté většině se jedná o literární prameny sepsané v českém jazyce. Práce obsahuje i poměrně rozsáhlý seznam judikatury, který se – až na jedinou výjimku - týká výlučně českých soudů. Práci s literárními a judikaturními prameny odpovídá i relativně rozsáhlý poznámkový aparát práce, jež obsahuje celkem 478 poznámek pod čarou. V souvislosti s prameny si oponent dovoluje poznamenat, že úrovni práce by jistě prospělo, jestliže by uchazeč více pracoval rovněž s cizojazyčnou literaturou, zvláště věnuje-li se úpravě přípravy jednání v německém civilním řádu soudním (kapitola 5). Jediný německo-jazyčný zdroj (Pantle/Kreissl Die Praxis des Zivilprozesses) nemůže uvedený nedostatek zacelit, zvláště

jedná-li se o zdroj marginální a ve vědecké literatuře málo odkazovaný. Knihovna Právnické fakulty UK obsahuje k danému tématu o celkem bohatý výběr německé i jiné odborné literatury, kterou uchazeč vůbec nevyužil. Jako nedostatek práce hodnotí recenzent též skutečnost, že – byť se autor věnuje v kapitole 2 i historickým souvislostem přípravy jednání – judikaturu (staro)rakouských či našich prvorepublikových soudů v práci zcela pomíjí.

Struktura práce odpovídá zpracovávané materii. Vlastní jádro práce tvoří její třetí kapitola, která je na poměry práce výrazně hypertrofována, když čítá více než 80 stran textu (s. 16-101).

Jazykovou úroveň práce hodnotí oponent jako dobrou.

Po formální stránce však práce jednoznačně splňuje požadavky kladené na rigorózní práce.

II. Připomínky k textu

Oponent nemá, vyjma několika dílčích výhrad uvedených částečně již sub I shora, k práci žádných zásadních připomínek. Naopak, rigorózní práci lze – vzhledem k současným poměrům na našich právnických fakultách – považovat za relativně zdařilou, a to nejen tím, že její autor projevil schopnost samostatně, podrobně a uceleně zpracovat určité dílčí téma, nýbrž i tím, že se pokusil o vlastní přístup a kriticky nahlížel určité judikaturní i literární závěry.

V této souvislosti oponent kladně hodnotí např. výklad termínu „slyšení“, když jej autor vykládá ve smyslu „poskytnutí prostoru účastníkům vyjádřit se“ (s. 31), či zcela správný závěr autora, že pokud soud nařídí první jednání, není již prostor (i kdyby bylo posléze odvoláno či odročeno) k následnému vydání „kvalifikované výzvy“ podle § 114b o. s. ř. (s. 42).

Naproti si nelze nepovšimnout některých nepochopení ze strany uchazeče, jež kvalitu jeho práce (nikoliv ovšem významně) snižují. Na první pohled zaujme, proč autor kapitolu 2.1 nazývá (v souvislosti s genezí zkoumané úpravy) „obdobím Rakouska-Uherska“ (s. 9), když sám uznává, že c. ř. s. v českých zemích platil až do přijetí zákona č. 142/1950 Sb., tj. do 31. 12. 1950. V té době už „Rakousko-Uhersko“, několik desítek let neexistovalo... Obdobně chybným je závěr autora, který rozsudek pro uznání na základě fikce upravené v § 114b o. s. ř. označuje jako „přísnou sankci“ (s. 63). Měl-li by mít tento rozsudek pouze sankční povahu, nebylo by nutné zkoumat, zda jsou při jeho vydání třeba splnit poměrně přísné

předpoklady. Ani on není sankcí, nýbrž (jistě nedokonalým) prostředkem k zajištění spravedlivé ochrany subjektivních práv (srov. § 1 o. s. ř.).

III. Hodnocení

Přes připomínky shora uvedené má recenzent za to, že posuzovanou práci lze i po obsahové stránce hodnotit pozitivně. Její přínos oponent spatřuje především v tom, že uceleně zpracovává část problematiky nalézacího řízení sporného, a to z pohledu aktuální judikatury a literatury. Autor práce bezpochyby osvědčil schopnost juristické argumentace a prokázal přehled v právní úpravě civilního řízení.

IV. Otázka k obhajobě

Autor v závěru své práce navrhuje, aby současná „nekonceptně pojatá“ úprava přípravy jednání byla nahrazena „zcela novým komplexním systémem“ (s. 117), aniž by však tento systém v předkládané práci blíže popsal či navrhl. Odkaz na německou úpravu, která je v práci referována mezerovitě a bez hlubšího vhledu (s. 105-108), zde nemůže postačovat. **Necht' tedy uchazeč v rámci obhajoby odpoví na otázku, jak konkrétně si „zcela nový komplexní systém“ přípravy jednání *de lege ferenda* představuje?**

V. Závěr

Na základě výše uvedeného dochází oponent k závěru, že:

„Předkládaná rigorózní práce Mgr. Adama Čičmance 'Nástroje přípravy jednání v civilním soudním řízení sporném' obsahuje originální zpracování ucelené části problematiky zvolené specializace, a to na úrovni, která odpovídá publikačnímu standardu této specializace, a lze ji proto doporučit k obhajobě.“

V Praze dne 14. listopadu 2018

JUDr. Bohumil Dvořák, Ph.D., LL.M.
odborný asistent